

Αν είχα το παιδί μου να το μεγάλωνα ξανά απ' την αρχή...

/ [Γενικά](#)

Δεν έχει σημασία αν το παιδί μου είναι μεγάλο ή μικρό, από σήμερα και στο εξής θα τα εκτιμώ όλα περισσότερο

Θα ζωγράφιζα με τα δάχτυλα περισσότερο,
και θα έδειχνα με το δάχτυλο λιγότερο.

Θα διόρθωνα λιγότερο,
και θα συνδεόμουν περισσότερο.

Θα σταματούσα να έχω τα μάτια στο ρολόι μου,
και θα άρχιζα να βλέπω με τα μάτια μου.

Θα νοιαζόμουν να ξέρω λιγότερα,
και θα ήξερα να νοιάζομαι περισσότερο.

Θα έκανα περισσότερες πεζοπορίες,
και θα πετούσα περισσότερους χαρταετούς.

Θα σταματούσα να το παίζω σοβαρή,

και θα έπαιζα στα σοβαρά.

Θα διέσχιζα τρέχοντας περισσότερα λιβάδια,
και θα κοίταζα περισσότερα αστέρια.

Θα αγκάλιαζα περισσότερο,
και θα τραβολογούσα λιγότερο.

Θα ήμουν άκαμπτη λιγότερο συχνά,
και θα επιβεβαίωνα πολύ περισσότερο.

Θα έχτιζα πρώτα αυτο-εκτίμηση,
και αργότερα το σπίτι.

Θα δίδασκα λιγότερο για την αγάπη της δύναμης,
και περισσότερο για τη δύναμη της αγάπης.

Δεν έχει σημασία αν το παιδί μου είναι μεγάλο ή μικρό, από σήμερα και στο εξής
θα τα εκτιμώ όλα περισσότερο.

Κι εμείς συμπληρώνουμε (Εκκλησία Παναγίας Αγίας Νάπας):

Δεν θα του μιλούσα μόνο για τον Χριστό,
θα Τον έβαζα στην καρδιά του.

Δεν θα του αγκάλιαζα μόνο το σώμα,
αλλά και την ψυχή του.

Δεν θα του τραγουδούσα μόνο παιδικά τραγούδια,
αλλά και Χριστιανικούς ύμνους.

Γιατί ο καθένας από μας μια φορά είναι παιδί
και μια φορά μεγαλώνει,
ενώ ζει για αιώνια στην αγκαλιά του Θεού.

Ποίημα της Diana Loomans
churchofagianapa.blogspot.gr

Πηγή: xristianos.gr